

33665 *LLEI 24/1983, de 21 de desembre, de mesures urgents de sanejament i regulació de les hisendes locals. («BOE» 305, de 22-12-1983.)*

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La crònica situació deficitària de les corporacions locals és una de les qüestions més preocupants en el panorama polític espanyol, i que més reiteradament s'ha intentat resoldre els últims anys. No obstant això, les mesures adoptades, pel seu caràcter conjuntural, han resultat, al llarg del temps, insuficients i novament es torna a reproduir la difícil situació economicofinancera de les hisendes locals.

Per solucionar definitivament aquesta qüestió, es fa necessari abordar-la a l'origen, que no és un altre que el deficient sistema de finançament local, de manera que no es produeixin els efectes negatius que genera l'actual insuficiència de recursos.

Amb aquesta finalitat, el propòsit del Govern és elevar pròximament a les Corts Generals un projecte de llei de finançament de les entitats locals, que permetrà replantejar globalment els mitjans financers amb què compten aquestes entitats i, al mateix temps, completar la reforma del sistema tributari. Aquesta llei ha de fer efectius els principis constitucionals de suficiència de recursos i d'autonomia per a la gestió dels seus interessos, la qual cosa permetrà a les entitats locals decidir amb responsabilitat, d'una banda, sobre el nivell de despesa pública i de prestació de serveis que estimin oportuns, dins les directrius de la política econòmica general que aprovin les Corts Generals a proposta del Govern de la nació, d'acord amb el que preveu l'article 181 de la Constitució, i d'altra banda, sobre la correlativa utilització adequada dels seus recursos i la millor gestió de les seves possibilitats fiscals per finançar la despesa esmentada.

Tanmateix, l'eficàcia dels principis constitucionals esmentats que ha de recollir la Llei de finançament de les entitats locals exigeix una situació d'equilibri financer de les hisendes locals en el moment de la seva entrada en vigor; situació de la qual, com és notori, disten molt de trobar-se una bona part de les corporacions locals.

La consecució de l'esmentat equilibri financer de les hisendes locals exigeix, d'una banda, el sanejament d'aquestes, mitjançant la liquidació dels deutes acumulats per les corporacions locals i el finançament del dèficit dels seus pressupostos, i, d'altra banda, un reforçament dels seus recursos que permeti transitòriament el finançament d'un nivell de despesa adequat.

El Govern és conscient de la impossibilitat que les corporacions locals resolguin per si soles, amb l'esquema financer de les hisendes locals actual, la difícil situació econòmica en què es troben. Per això, el seu ferm propòsit és resoldre la qüestió definitivament, mitjançant un conjunt de mesures concretes que responguin al mandat constitucional d'autonomia i suficiència i que han de culminar amb la presentació a les Corts Generals de la Llei de finançament de les entitats locals.

Les mesures de sanejament i regulació establertes en aquesta llei, que completen les que s'han inclòs a la Llei de pressupostos de l'Estat per a 1983, constitueixen el vehicle de la transició d'un model financer centralista a un altre de finançament múltiple descentralitzat, que exigeix la nostra Constitució.

Un esquema de finançament múltiple estable passa necessàriament per la distribució de les capacitats de pagament entre els diversos nivells d'Hisenda; dit en altres termes, per l'existència d'una imposició autònoma al nivell de la Hisenda local que permeti reunir recursos suficients, completada amb una participació en els ingressos de l'Estat, adequada al grau de competències que assumeixen actualment les entitats locals, i que, entre altres coses, serveixi de compensació d'impostos satisfets pels contribuents de la Hisenda local que rep la transferència a la Hisenda central.

El problema que es planteja consisteix a decidir el camí de trànsit des del model centralista fins al pretès model de finançament múltiple descentralitzat.

És clar que aquest camí, des d'una perspectiva ideal, suposaria augmentar el pes de la imposició local a costa del de les transferències, en particular de les condicionades, i reduir paral·lelament el nivell de la imposició estatal, en cedir capacitats impositives als municipis.

Tanmateix, al nostre país, la situació de les dues hisendes dista de resultar equilibrada. La Hisenda central registra dèficit i, per descomptat, part de les hisendes locals tenen necessitats financeres no cobertes.

En aquesta situació, limitar-se simplement a augmentar la imposició —o el dèficit— de la Hisenda central i les transferències de les hisendes locals resultaria poc correcte, no només perquè aquest comportament suposaria allunyar-se del model financer dissenyat per la Constitució, en lloc d'aproximar-s'hi, sinó també perquè amplificaria el cost pressupostari per a l'Estat més enllà de la quantia dels dèficits que es pretenen cobrir.

La solució alternativa consisteix a obtenir els recursos necessaris de les respectives àrees locals, solució que ofereix el menor impacte financer global, la distribució de la càrrega més adequada i, a més, està en línia amb el model financer d'arribada. Tanmateix, defensar aquesta solució no exclou considerar un problema de grau o, si es prefereix, la qüestió de decidir a quin ritme ens aproximarem cap al model financer autònom.

En un model centralista pur, el finançament dels dèficits dels serveis locals seria a càrrec de la Hisenda central, que els cobriria mitjançant més transferències, especialment condicionades a les hisendes locals. En un model de finançament múltiple descentralitzat, el finançament seria responsabilitat exclusiva de les respectives hisendes locals. La nostra Hisenda tendeix cap a aquest últim model, però no es troba instal·lada en aquest, sinó en el difícil terreny de ningú que separa els dos models.

Per això, encara que estigui clar el plantejament financer que hauria de presidir el model final que es persegueix, és necessari trobar solucions «ad hoc» al nostre moment de transició, que, d'altra banda, no resultin contradictòries amb la finalitat perseguida.

En aquest sentit, les mesures que es proposen en aquesta llei es caracteritzen, d'una banda, per formar part d'un quadre de mesures que asseguren el reequilibri financer, i de l'altra, per constituir un mecanisme que permet avançar positivament en la fase de transició cap al model d'arribada que s'ha de regular en el projecte de llei de finançament de les entitats locals que, pròximament, el Govern de la nació remetrà a les Corts Generals.

El primer grup de mesures persegueix el sanejament de les hisendes locals, i alliberar de deutes les corporacions locals, mitjançant el finançament per part de l'Estat, a través de subvenció, del dèficit real dels seus pressupostos a 31 de desembre de 1982. S'ha de ressaltar que, en aquest dèficit, s'han de considerar integrats els originats pels serveis de transport urbà, i se'ls ha de donar el mateix tracte que als procedents dels altres serveis locals. Aquesta generalització és conseqüència del criteri d'internalització de costos, que ha de presidir en el futur el finançament dels serveis que prestin les entitats locals en l'àmbit de les seves competències.

L'assumpció per part de l'Estat de la important càrrega que suposa la mesura abans esmentada justifica l'adopció d'altres mesures de control o seguiment per, en primer lloc, quantificar, mitjançant les auditories oportunes, l'ajuda a prestar a cada corporació que ho sol·liciti, i, posteriorment, evitar que l'activitat economicofinancera de les corporacions beneficiades les porti novament a la situació que ara es corregeix. Amb aquest mateix objecte es preveu una clàusula de penalització, consistent en la pèrdua dels beneficis concedits i l'obligació de reintegrar la subvenció percebuda, en cas d'incompliment de les condicions en què es va concedir, lliurement acceptades per la corporació.

El finançament dels deutes de les entitats locals per l'Estat completa l'assumpció per part d'aquest, prevista a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1983, del 50 per 100 restant de la càrrega financera dels crèdits concertats per aquelles amb el Banc de Crèdit Local per nodrir els pressupostos ordinaris o de liquidació de deutes dels exercicis de 1975 a 1979, així com la càrrega financera de les operacions de crèdit concertades amb entitats financeres privades per atendre la liquidació de deutes corresponents a l'exercici de 1980. Amb això s'aconseguiria no només un sanejament real i efectiu de les hisendes locals, sinó que, a més, se'n rehabilita la capacitat d'endeutament, i l'apel·lació al crèdit recupera la seva verdadera naturalesa, que és atendre la realització de despeses d'inversió.

El segon grup de mesures el constitueixen aquelles que, com queda exposat, tendeixen a reforçar els ingressos de les corporacions locals. Així, en primer lloc, la possibilitat que aquestes estableixin, potestativament, un recàrrec en l'impost sobre la renda de les persones físiques i que ha de gestionar conjuntament amb aquest la Hisenda central.

En segon lloc, es faculta els ajuntaments per fixar discrecionalment el tipus de gravamen de la contribució territorial urbana a partir d'1 de gener de 1984, i s'estableix que, si la corporació no adopta un acord en contra, aquell és el del 20 per 100 actualment vigent. Amb això es defugen, d'una banda, les dificultats que suposa la desitjable revisió dels valors cadastrals amb vista a la contribució territorial urbana, als efectes d'una adequació més gran a la realitat econòmica; d'altra banda, es fa un pas en línia amb el principi d'autonomia financera que, com s'ha dit, ha de presidir la futura llei de finançament de les entitats locals.

Aquestes últimes mesures, alhora que permeten obtenir més ingressos per a les corporacions locals i responsabilitzar aquestes quant al seu esforç fiscal, fent-les suportar el cost psicològic i polític que suposa tot augment de pressió fiscal, són el complement correlatiu de l'increment de la participació dels ajuntaments en els ingressos de l'Estat a través del Fons Nacional de Cooperació Municipal, que s'ha inclòs en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1983, i constitueixen un fidel exponent de la ferma i decidida voluntat política del Govern de la nació de fer efectiu, amb la màxima brevetat possible, el mandat constitucional que les hisendes locals disposin dels mitjans suficients per a l'exercici de les funcions que la llei atribueix a les corporacions locals, amb plena autonomia per a la gestió dels seus interessos.

TÍTOL I

Sanejament de les hisendes locals

Article primer.

Amb l'abast i condicions que es fixen en aquesta llei, i mitjançant una subvenció amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, aquest ha de cobrir el dèficit real, que

presentin, a 31 de desembre de 1982, les entitats locals i els organismes i empreses locals amb personalitat jurídica pròpia que depenguin exclusivament d'aquelles.

Article segon.

Es poden acollir a aquestes mesures de sanejament les entitats locals que compleixin els requisits següents:

a) Que per acord del Ple, adoptat amb el vot favorable de la majoria absoluta legal dels membres de la corporació, aquesta se sotmeti expressament al procediment i al compliment de les condicions que s'assenyalen als articles 3r al 7è d'aquesta llei.

b) Que ho sol·licitin al Ministeri d'Economia i Hisenda en el termini dels tres mesos següents a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, adjuntant a la sol·licitud esmentada un informe detallat sobre el dèficit real de la corporació i la certificació de l'acord del Ple a què es refereix la lletra a) anterior.

Article tercer.

1. Els serveis competents del Ministeri d'Economia i Hisenda han de practicar una auditoria sobre la situació economicofinancera a 31 de desembre de 1982 de totes les entitats locals que hagin sol·licitat acollir-se a les mesures de sanejament i han de xifrar el dèficit real que presenti cada corporació.

2. Les conclusions derivades d'aquesta auditoria s'han de traslladar a la corresponent corporació local, perquè, en tràmit d'audiència, formuli les observacions que estimi convenientes.

3. Evacuat aquest tràmit, el Govern de la nació ha d'assenyalar la quantia de la subvenció que hagi de percebre la corporació local i tramitar l'oportú crèdit extraordinari.

Article quart.

1. Les entitats locals a què es concedeixi la subvenció han d'elaborar i aprovar anualment un pressupost únic, que ha d'estar integrat per:

a) Els de la mateixa entitat, en què s'hi han d'incloure tots els serveis que en depenen que no tinguin personalitat jurídica independent.

b) Els pressupostos de tots els òrgans de gestió dependents de l'entitat local, que no revestint la forma de societat estiguin dotats de personalitat jurídica pròpia.

2. A aquest pressupost s'han d'adjuntar:

a) Els plans i programes d'inversió i finançament, tinguin o no caràcter plurianual.

b) Els pressupostos i programes anuals d'actuació, inversions i finançament de les societats o empreses mercantils en el capital de les quals sigui majoritària l'entitat local.

c) L'estat de consolidació del pressupost de l'entitat local amb el de tots els òrgans de gestió que en depenen, que no revestint la forma de societat estiguin dotats amb personalitat jurídica pròpia.

3. El pressupost de l'entitat local ha d'incloure com a documentació annexa:

a) Memòria explicativa de les variacions introduïdes en el pressupost, en relació amb l'aprovat l'any anterior.

b) Liquidació del pressupost de l'últim exercici econòmic i avançament de la liquidació del corrent referida, almenys, a sis mesos d'aquest.

c) Relació numèrica del personal al servei de l'entitat, amb detall del seu cost.

d) Quadre explicatiu de les inversions a realitzar durant l'any, en què s'assenyalin les finançades amb ingressos especialment afectats.

e) Un informe economicofinancer que enjudicïi l'anivellament efectiu del pressupost, analitzant les tècniques utilitzades per al càlcul dels ingressos, així com la suficiència dels crèdits per atendre el compliment de les obligacions exigibles i les despeses de funcionament dels serveis.

f) Certificació de les obligacions líquides exigibles a la corporació durant l'exercici en virtut de precepte legal, contracte o per qualsevol altre títol legítim.

4. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'examinar, amb caràcter previ a la seva aprovació definitiva per part de l'entitat local, els pressupostos consolidats únics corresponents als tres exercicis següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, amb la finalitat de comprovar que estan realment anivellats i que compleixen les condicions assenyalades en aquesta Llei.

Si no hi ha la conformitat d'aquest Ministeri sobre aquests pressupostos i sobre l'adequació de les mesures que s'hi inclouen per aconseguir l'equilibri financer, és aplicable el que preveu el número 3 de l'article 7è següent.

5. Trimestralment, l'entitat local ha de publicar en el butlletí oficial de la província un estat detallat de l'execució del pressupost consolidat únic.

Article cinquè.

El pressupost únic, a què es refereix l'article anterior, a més de resultar equilibrat, s'ha d'ajustar a les prescripcions següents:

1. Mentre es doni compliment al que preveuen l'article 10 de la Llei 40/1981, de 28 d'octubre, i les altres disposicions que el despleguen:

a) Queden congelats els efectius de personal funcionari, laboral i contractat de les entitats locals i dels organismes i empreses locals amb personalitat jurídica pròpia que depenguin exclusivament d'aquelles, existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, pel que fa al nombre de places o llocs de treball i a la seva provisió, llevat que la corporació hagi acordat la creació o ampliació dels serveis que estimi d'interès per a l'atenció de les necessitats col·lectives, sempre que el seu finançament s'efectuï amb recursos propis.

b) Queden congelats en la seva quantia a la data de vigència d'aquesta Llei els havers i les retribucions totals del personal que percebi emoluments superiors als que corresponguin al de l'Administració central de l'Estat que presti els seus serveis en places o llocs equivalents.

Els increments obligats en les retribucions bàsiques dels funcionaris a què es refereix aquest apartat donen lloc a una reducció en la mateixa quantia de les seves retribucions complementàries.

2. En un període de tres anys, les despeses corrents totals per a l'adquisició de béns i gestió de serveis creixen com a màxim en el mateix percentatge que ho facin les de la mateixa naturalesa en el pressupost de l'Estat.

Les transferències corrents s'han d'ajustar a aquest mateix percentatge màxim de creixement aplicable a les despeses corrents, i a aquest efecte cal atènyer-se a la naturalesa real dels serveis a què es destinin les transferències.

3. No es poden concedir subvencions amb destinació a serveis que es puguin autofinçar. En cap cas les subvencions no poden ser superiors als dèficits generats pels corresponents serveis.

Article sisè.

1. El transport col·lectiu urbà o interurbà, tant de superfície com subterrani, que tingui lloc dins una àrea metropolitana, té la consideració de servei d'interès públic metropolitana, la programació i coordinació del qual és competència de la respectiva corporació municipal metropolitana o òrgan supramunicipal equivalent, que pot gestionar el dit servei directament o sota qualsevol altra modalitat legalment admesa.

2. Per al finançament d'aquest servei de transport per part de l'òrgan supramunicipal corresponent a què s'al·ludeix al número anterior pot disposar dels recursos següents:

a) Un recàrrec sobre l'impost sobre la renda de les persones físiques que és exigible als residents dins el seu terme d'acord amb les normes contingudes als articles 8è i següents d'aquesta Llei, sens perjudici del que puguin establir els ajuntaments integrats en l'ens supramunicipal.

b) Un recàrrec sobre la base liquidable de la contribució territorial urbana que és exaccionat conjuntament amb aquesta.

Article setè.

1. Les entitats locals perceptores de la subvenció han de destinar el seu import al pagament de les obligacions i deutes contrets abans del 31 de desembre de 1982, han de justificar davant el Ministeri d'Economia i Hisenda l'aplicació dels fons percebuts i tenen l'obligació de retre comptes de l'ús d'aquella al Tribunal de Comptes per conducte de la Intervenció General de l'Estat.

2. Una vegada liquidats els pressupostos dels exercicis a què es refereix el número 4 de l'article 4t, els serveis competents del Ministeri d'Economia i Hisenda han de practicar anualment una inspecció financera de les entitats locals esmentades i emetre un informe sobre els aspectes a què es refereix el número 3 de l'article 17 de la Llei 40/1981, de 28 d'octubre, i sobre el compliment per part d'aquelles de les condicions previstes en aquesta Llei.

Aquests informes, coneguts pel Govern, han d'originar comunicacions d'aquest a les Corts Generals.

3. L'incompliment de les obligacions previstes als articles 4t al 6è d'aquesta Llei i al número 1 d'aquest article per les entitats locals suposa automàticament la pèrdua dels beneficis concedits i l'obligació de reintegrar els fons percebuts, per a la qual cosa el Ministeri d'Economia i Hisenda pot retenir les quantitats que escaiguin, dels lliuraments que, per qualsevol causa, hagi d'efectuar el Tresor Públic a aquelles corporacions.

TÍTOL II

Imposició municipal autònoma

CAPÍTOL PRIMER

Recàrrec sobre l'impost de la renda de les persones físiques

Article vuitè.

1. Els ajuntaments poden establir un recàrrec en l'impost sobre la renda de les persones físiques que consisteix en un percentatge únic aplicable sobre la quota líquida de l'impost esmentat.

2. A aquest efecte, es considera quota líquida de l'exercici la resultant d'aplicar a la base imposable la tarifa de l'impost i una vegada practicades totes les deduccions

que escaiguin, a excepció de les quantitats corresponents a retencions i pagaments fraccionats.

Article novè.

1. Els ajuntaments que decideixin establir el recàrrec esmentat han d'adoptar el corresponent acord d'imposició d'aquest, que ha de fixar el tipus de gravamen a aplicar, i que s'ha de tramitar ajustant-se al procediment previst a la Llei 40/1981, de 28 d'octubre.

2. La recaptació líquida percebuda per l'Estat s'ha de lliurar, sense cap deducció per despeses d'administració i cobrament, als ajuntaments en el terme dels quals tingui la seva residència habitual el contribuïent per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article desè.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de realitzar lliuraments trimestrals als ajuntaments que hagin acordat la imposició del recàrrec, amb el caràcter de lliurament a compte per un import de la quarta part del que haurien percebut l'any anterior al tipus de gravamen aplicable en l'exercici de què es tracti.

2. Anualment, el dit Ministeri ha de practicar una liquidació individual per a cada un dels ajuntaments que és reclamable en via economicoadministrativa.

Article onzè.

1. Els ajuntaments no poden establir exempcions, bonificacions, reduccions ni deduccions sobre el recàrrec que estableixin.

2. El recàrrec és exigible als mateixos subjectes passius i en els mateixos casos que en l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan els subjectes passius esmentats tinguin la seva residència habitual al terme municipal de l'ajuntament que ho estableixi.

3. El recàrrec esmentat:

a) No té la consideració de partida deduïble per a la determinació de les bases imposables.

b) No forma part del valor d'adquisició als efectes de càlcul de les amortitzacions, ni als efectes de la determinació dels increments i les disminucions patrimonials.

c) No es permet incrementar la quantia dels beneficis fiscals, ni de les subvencions que concedeixi l'Estat.

d) No pot ser deduït de la quota de l'impost sobre el qual recau.

4. La quantia del recàrrec no es té en compte als efectes de computar els límits a què es refereix l'apartat dos de l'article 28 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre.

Article dotzè.

1. La gestió, liquidació, inspecció i recaptació del recàrrec s'ha de portar a terme conjuntament amb la de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. La revisió dels actes relatius al recàrrec que s'estableixi correspon als òrgans que la tinguin atribuïda respecte a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

CAPÍTOL II

Contribucions territorials urbana i rústica i pecuària

Article tretzè.

1. A partir de l'1 de gener de 1984 el respectiu tipus de gravamen de la contribució territorial urbana i de la rústica i pecuària el poden fixar lliurement els ajuntaments en relació amb els corresponents béns classificats de

naturalesa urbana o rústica i situats al seu terme municipal.

2. Mentre no es produeixi un acord municipal en contra, és d'aplicació general, per a la contribució territorial urbana, el tipus refós del 20 per 100 que assenyalava l'article 4t del Reial decret llei 11/1979 i per a la contribució territorial rústica i pecuària el tipus de gravamen del 10 per 100 assenyalat a l'article 28 del text refós de la seva llei reguladora, aprovat pel Decret 2230/1963, de 23 de juliol.

3. La fixació d'un tipus de gravamen diferent dels avantdits del 20 per 100 i del 10 per 100 s'ha d'ajustar al procediment previst al capítol IV de la Llei 40/1981, de 28 d'octubre, sobre imposició i ordenació de tributs locals propis.

Disposició addicional primera.-1. Per atendre les obligacions que es derivin del que preveu l'article primer d'aquesta Llei, es concedeixen els corresponents crèdits extraordinaris i, si s'escau, els suplementos de crèdit que sigui procedents, a la secció 32, «Ens territorials»; servei 01, «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials»; capítol 4t, «Transferències corrents»; article 15, «A ens territorials»; concepte, «Subvencions a corporacions locals per finançar el dèficit real a 31 de desembre de 1982».

2. La dotació precedent es finança amb crèdit del Banc d'Espanya, amortitzable en cinc anys, que no merita interès i que no és computable als efectes del límit establert per a l'apel·lació al Tresor Públic al Banc esmentat amb la finalitat de cobrir les seves necessitats transitòries de finançament.

Disposició addicional segona.-De les subvencions que es concedeixin s'ha de deduir l'import del lliurament a compte a què es refereix la disposició final segona del Reial decret llei 24/1982, de 29 de desembre, per subvencionar als ajuntaments el dèficit del transport urbà de superfície.

Disposició addicional tercera.-1. S'autoritza el tresor a efectuar un lliurament a càrrec de la subvenció que, si s'escau, escaigui a favor de les entitats locals que s'acullin al procediment de finançament del seu dèficit real que s'instrumenta en aquesta Llei, per un import no superior al 50 per 100 del dèficit comptable que llanci el pressupost de l'entitat local que sol·liciti aquest lliurament a compte, a 31 de desembre de 1982.

2. A aquest lliurament a compte, així com al previst en la disposició final segona del Reial decret llei 24/1982, de 29 de desembre, li és aplicable el que preveu el número tres de l'article 7è d'aquesta Llei.

Disposició transitòria primera.-1. El recàrrec sobre l'impost sobre la renda de les persones físiques que acordin imposar els ajuntaments és exigible, per primera vegada, als contribuïents el període impositiu per aquest impost dels quals finalitzi el 31 de desembre de 1983, sigui quina sigui la data de la seva aprovació dins l'exercici esmentat.

2. L'import dels lliuraments a compte de la recaptació pel recàrrec esmentat, corresponents a l'exercici en què s'estableixi aquest, es fixa en la quarta part del que presumiblement s'hauria obtingut en l'exercici anterior si hagués estat exigible.

Disposició transitòria segona.-1. Els acords de fixació d'un tipus de gravamen per a la contribució territorial urbana o per a la contribució territorial rústica i pecuària, diferent del d'aplicació general assenyalat a l'article 13 i que hagi de tenir efectes en l'exercici de 1984, els poden adoptar els ajuntaments abans del dia 1 de gener del dit any.

2. En el mateix termini s'ha d'acordar la implantació del recàrrec sobre la contribució territorial urbana en les àrees metropolitanes quan hagi de tenir efectes en l'exercici de 1984.

DISPOSICIÓ FINAL

1. Aquesta Llei és aplicable als territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra en els termes que resultin dels seus respectius règims tradicionals de concert i conveni econòmic.

2. El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

3. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 21 de desembre de 1983.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ